

Paul Dragos Aligica: “Care sunt aceste think tankuri sau centrale de idei ale partidelor? Care sunt experții și grupurile de experți?!”

🕒 Acum 18 minute 👁 21 Vizualizari 📖 5 Timp de citire

Să urmărim reacțiile partidelor politice la documentul venit de sus, de la Banca Mondială, cu privire la reforma fiscală în România. Avem aici un test și un studiu de caz perfect care ne scoate în afara sferei propagandei și a discursului în care încearcă să fie împinsă în acest moment dezbaterea publică în România pentru următorul an și jumătate: Răul cel mai mic versus răul cel mai mare.

Iar răul cel mai mare știm cu toții care este pentru că, nu e așa: “Se știe! Vai! Lasati-ma sa dau ochii peste cap! (I-am dat frumos, am luat likuri si aplauze?! Am contribuit la viata publica si la occidentalizarea Romaniei?! Ohhh... si inca cum... etc. etc..)”

În realitate nu există absolut niciun fel de diferență între partidele politice aflate în acest moment în pole positions pentru startul electoral. Nu sunt vorbe. Avem un test concret în fața:

Reacțiile cu privire la această propunere care nu e totuși doar o chestiune marginală cu privire la funcționarea economiei românești. E una din chestiile alea care chiar contează și unde propaganda pură se lovește de zidul realității, al cifrelor, al logicii analitice.

În mod normal reacțiile cu privire la un asemenea episod/eveniment economic și macroeconomic de factură structurală, ar trebui să vină în primul rând în spațiul politic de la think tankurile și centralele de idei ale partidelor. De la grupurile de lucru și de experți economici, fiscali, instituționali ai partidelor, organizați în

Si atunci ne întrebăm: Care sunt aceste think tankuri sau centrale de idei ale partidelor? Care sunt experții și grupurile de experți?!

Intrebarea retorică. Stim răspunsul. Descoperim cu stupeoare că așa ceva pur și simplu NU există. Practic toate și subliniez TOATE partidele politice din România în momentul de față, nu au dezvoltat și nu sunt capabile să arate care este substanța lor de organizare și expertiză într-un domeniu atât de important precum cel pus acum în discuție. NU au nici macar infrastructura minimala necesara.

Beraria probabil e locul predilect unde se intalnesc sa pregateasca “documentele” cu care merg in talk show la TV, institutia de public policy prin excelenta. Vor trimite la o televiziune sau alta un personaj sau altul din interiorul Partidului, care se va da într-un spectacol acolo, alături de alții asemenea, plus câțiva jurnaliști care funcționează de obicei pe post de propagandisti ai sistemului, sub acoperire. Si asta va fi dezbaterea națională cu privire la chestiunea sistemului fiscal si al impozitelor.

Pentru că se subliniez din nou: aici NU este vorba de reforma unui sistem. Ceea ce ni se propune e altceva. Un sistem îl inchipuim ca pe o mașinărie de guvernare sau fiscală care are -sa zicem- patru-cinci componente. Să vii și să vorbești despre doar o componenta sau doua, ca și când poți să resetezi mașinaria respectiva fără să adresezi problema celorlalte componente, ca și cum performata sistemica nu ar presupune corelarea componentelor spre optimizare, nu e reforma sistemica. E altceva.

O reforma reala sistemica care se respecta NU este despre EFICACITATEA unor componente ale sistemului ci despre EFICIENTIZAREA funcționării acestuia, in ansamblu, pornind de la criterii care depasesc mult criteriile legate de elementare capacități de colectare, sau de magnitudinile acoperirii fiscale a activitatii economice pure.

Să revenim însă la cele electorale. Ne apropiem de un an electoral. Campania la nivelul României și la nivel European se poate duce în două feluri:

1. Pornind de la problemele reale ale Europei și ale României, folosind expertiza științifică și profesională pentru a identifica si diagnostica realist aceste probleme si apoi a construi soluții fezabile la ele, într o manieră realistă și la obiect.
2. Pornind de la montarea scenariului că avem iarăși de ales între două rele: unul mai mare și unul mai mic. Si crearea unui climat alarmist si de isterie: “E adevărat că raul cel mai mic este cel care e la puterea acum peste tot și care a creat situația de criză, și care ne duce pe toți într o înfundătură. Dar, vai, există și pericolul unui rău și mai mare!”

Si hai să i tragem cu propaganda și cu alarmismul instrumentat diversionar in scop electoral, cu memele și cu ruperea în figuri și cu semnalarea virtuții cu privire la răul cel mai mare. Salvăm Europa, salvăm România de un pericol iminent. Cum? Mentinand la putere elitele status quo-ului. Care ne vor salva. Cum? Facand exact ce au facut si pana acum, dar mai apasat si cu mai cu zel...

Sigur, expertii si ganditorii organizati in think tankurile romanesti s-ar putea sa nu fie de acord cu ce zic mai sus. Si le dau dreptate ca asta e posibil. Asteptam sa avem o polemica cu ei, la evenimentele organizate de aceste think tankuri... Așa functioneaza democratia. Prin dezbateri organizate in spatiul politic de organizatiile politice care au EXACT acesta functie: DE A NE ADUC IMPREUNA, CA SA DISCUTAM RATIONAL SI DOCUMENTAT SI LA OBIECT PROBLEME SI SOLUTII. NU A NE DEZBINA SI A NE ISTERIZA, DISTRAGAND ATENTIA DE LA ACESTE PROBLEME SI SOLUTII.

Autor: **Paul Dragos Aligica**

editor

